

**Prezidents
Dīters F. Uhtdorfs**

Otrais padomnieks
Augstākajā prezidijā

Viņa maigo roku , ieskāvumā

Mani, tāpat kā daudzus citus, bieži iedvesmo skaisti mākslas darbi un mūzika. Reiz izjutu šādu iedvesmu, skatoties uz meistarīgu gleznu, ko radījis dāņu mākslinieks Francis Švarcs. Tās nosaukums ir *Ciešanas dārzā* (*The Agony in the Garden*).¹

Šajā sāpinoši skaistajā gleznā atainots Glābējs, kurš noņemties ceļos Ģezemanes dārzā. Kamēr Viņš lūdz, Viņam līdzās stāv eņģelis, kurš ieskauj Viņu savās maigajās rokās, dāvājot mierinājumu, debešķīgu palīdzību un atbalstu.

Jo ilgāk aplūkoju šo gleznu, jo vairāk manu sirdi un prātu pārņem neizsakāms savīļņojums un pateicība. Es varu kaut nelielā mērā sajust, kā tas bija — būt klāt, kad Glābējs nonāca līdz Sava diženā laicīgās dzīves uzdevuma kulminācijai, uzņemoties pasaules grēkus. Es apbrīnoju to nebeidzamo mīlestību un līdzjūtību, kādu Tēvs izjūt pret Saviem bērniem. Mani pārņem dziļa pateicība par to, ko bezgrēcīgais Dēls paveica visas cilvēces un manis labā.

Dieva Dēla upuris

Katru gadu šajā laikā mēs pieminam un domājam par Jēzus Kristus upuri, ko Viņš nesa visas cilvēces dēļ.

Tas, ko Glābējs paveica mūsu labā, sākot ar Ģezemani un beidzot ar Golgātu, sniedzas pāri manai saprašānai. Viņš uzņēmās mūsu grēku nastu un samaksāja mūžīgu un saistošu izpirkumu ne vien par Ādama pirmo pārkāpumu, bet arī par tiem grēkiem un pārkāpumiem, kurus pastrādājuši miljardiem dvēseļu, kas dzīvojušas šajā pasaulē. Šis mūžīgais, svētais upuris lika „Dievam, lielākajam no

visiem, trīcēt aiz sāpēm un asiņot katrā porā, un ciest gan miesā, gan garā” (M&D 19:18).

Viņš cieta par mani.

Viņš cieta par jums.

Manu dvēseli pārpludina pateicība, domājot par šī upura neizmērojamo nozīmi. Es izjutu pazemību, apzinoties, ka ikviens, kas pieņem šo dāvanu un pievērš savu sirdi Viņam, var saņemt piedošanu un tikt attīrīts no saviem grēkiem, lai cik smags būtu viņa nodarījums vai cik nomācošs viņa slogs.

Mēs no jauna varam tapt pilnīgi tīri un šķīsti. Mēs varam tikt pestīti, pateicoties mūsu mīļotā Glābēja mūžīgajam upurim.

Kurš mūs mierinās?

Kaut arī neviens no mums nekad neizjutis tik dziļas ciešanas, kā mūsu Kungs, katram no mums būs savi tumšie un rūgtie brīži — brīži, kad šķiet, ka mūsu skumjas un bēdas ir tik lielas, ka nespējam izturēt. Būs arī tādi brīži, kad mūs nežēlīgi nomāks pašu grēku smagums un sirdsapziņas pārmetumi.

Taču, ja, par spīti visam, šajos brīžos domāsim savā sirdī par To Kungu, Viņš pavisam noteikti zinās un sapratīs. Tas, kurš reiz tik nesavtīgi izcieta par mums dārzā un pie krusta, neatstās mūs bez mierinājuma. Viņš mūs stiprinās, uzmundrinās un svētīs. Viņš ieskaus mūs savās maigajās rokās.

Viņš palīdzēs daudz vairāk nekā eņģelis.

Viņš dāvās mums svētīgu mieru, dziedinājumu, cerību un piedošanu,
jo Viņš ir mūsu Pestītājs.
Mūsu Atbrīvotājs.
Mūsu žēlastīgais Glābējs un mūsu svētais Dievs.

ATSAUCE

1. Mācītājs, kurš uzstājās Franča Švarca bērēs, teica: „Viņa māksla ir dievišķs dāvinājums, tā šķiet daudz vērtīgāka par daudziem sprediķiem.” (Emmie Buchanan-Whitlock, „History of Artists’ Lives Gives Greater Context for Exhibit”, *Deseret News*, 2013. g. 29. sept., deseretnews.com).

KĀ MĀCĪT NO ŠĪ VĒSTĪJUMA?

Gatavojoties mācīt, tiecieties pēc Gara vadības, lai izprastu savu apmācāmo vajadzības. Daloties citātos no prezidenta Uhtdorfa vēstījuma, lieciniet par Glābēju un Viņa īstenotās Izpiršanas upuri. Jūs varētu pajautāt tiem, kurus mācāt, ko viņiem nozīmē Glābēja īstenotā Izpiršana un kā viņi ir izjutuši Tā Kunga mierinājumu savas dzīves „tumšajos un rūgtajos brīžos”.

JAUNIEŠIEM

Uzvāra caur Jēzu Kristu

Autors — anonīms

Man bija problēmas ar pārēšanos. Atkārtotas negausīgās ēšanas lēkmes noveda pie mokošiem vains, bezcerības un vilšanās uzplūdiem. Cenšoties tikt galā ar šo problēmu, jutos ļoti vājš.

Ilgu laiku es biju ignorējis to, ka Glābēja īstenotā Izpiršana ne vien glābj mūs, bet arī pestī un pilnveido un ka tas attiecas pat uz manu acīmredzami nepilnīgo pārēšanās ieradumu.

Es nolēmu pievērsties savam Glābējam. Es lūdzu. Es sirsnīgi atzinu savu vājību un to, ka man nepieciešama Viņa labvēlība, un pēc tam lūdzu, lai nākamajā dienā Debesu Tēvs svētī mani ar Savu dievišķo palīdzību. Tovakar es saņēmu apliecinājumu, ka mīlošais Tēvs jūt neizmērojamu vēlmi palīdzēt man — Savam dēlam — un ka Viņš pavisam noteikti spēj piepildīt Savu gribu.

Kopš tā vakara ēdienam vairs nebija tik milzīgas varas pār mani. Es zinu, ka tieši Jēzus Kristus ir manu panākumu ķīla. Es, tāpat kā Pāvils, mācos, ka „visu spēju Tā spēkā, kas mani dara stipru” (Filipiešiem 4:13). Un es cenšos neaizmirst par vēl vienu Pāvila mācību: „Paldies Dievam, kas mums devis uzvaru caur mūsu Kungu Jēzu Kristu.” (1. korintiešiem 15:57.)

BĒRNIEM

Glābējs tevi mierinās.

Pavaicā kādam ģimenes loceklim vai draugam, kā viņš vai viņa sajutuši Glābēja mierinājumu. Pacenties atcerēties kādu gadījumu, kad Glābējs ir mierinājis tevi. Tu vari uzzīmēt savu pieredzi un pakarināt šo zīmējumu pie sienas, virs savas gultas, lai atcerētos, ka Jēzus Kristus vienmēr būs līdzās, lai tevi mierinātu.

Ticība, ģimene, palīdzība

Jēzus Kristus īpašības: ilgcietība un pacietība

Ar lūgšanu izstudējiet šo materiālu un lūdziet par to, lai zinātu, kā tajā dalīties. Kā izpratne par Glābēja dzīvi un Viņa lomām vairo jūsu ticību Viņam un svētī māsas, par kurām gādājat, veicot apmeklējuma mācības pienākumu? Vairāk informācijas meklējiet: reliefsociety.lds.org.

Šis vēstījums ir daļa no apmeklējuma mācības vēstījumu sērijas, kurā raksturotas Glābēja īpašības.

Par pacietību bieži tiek domāts kā par klusu, pasīvu rakstura iezīmi, taču, kā teicis prezidents Dīters F. Uhtdorfs, otrais padomnieks Augstākajā prezidijā: „Pacietība nav pasīva samierināšanās vai atsacīšanās rīkoties bailu dēļ. Būt pacietīgam nozīmē aktīvi gaidīt, pastāvot līdz galam. Tas nozīmē turēties pie kaut kā . . . pat, ja mūsu sirds vēlēšanās nepiepildās tik ātri, kā gribēts. Būt pacietīgam nenozīmē vienkārši izturēt, tas nozīmē izturēt teicami!”

Mūsu pirmszemes dzīvē mūsu Debesu Tēvs sagatavoja mums — Saviem gara bērniem — ieceri, un mēs gavilējām, priecājoties par šo iespēju nākt uz Zemi (skat. Ījaba 38:7). Ja šīs Zemes dzīves laikā izvēlēsimies pieskaņot savu gribu Viņējai, Viņš padarīs mūs „par darbarīku Savās rokās daudzu dvēseļu glābšanai” (Almas 17:11).

Prezidents Uhtdorfs turpina: „Pacietība nozīmē pieņemt to, ko nevaram mainīt, un drosmīgi,

labvēlīgi un ticīgi stāties tam pretī. Tā nozīmē vēlēties „pakļauties visam, ko Tas Kungs uzskatīs par vajadzīgu uzlikt [mums], patiesi kā bērns pakļaujas savam tēvam” [Mosijas 3:19]. Galu galā pacietība nozīmē būt „stingriem un nelokāmiem, un nesatricināmiem], turot Tā Kunga pavēles [1. Nefija 2:10] ik dienu un ik stundu, pat tad, kad tas ir grūti.”¹

Papildus rakstvietas

Psalmi 40:1; Galatiešiem 5:22–23;
2. Pētera 1:6; Almas 17:11

No Svētajiem Rakstiem

Svētie Raksti vēsta, ka, dzīvojot uz Zemes, mums vajadzētu būt „[pacietīgiem] ciešanās, jo to būs daudz”. Taču Dievs dod mums šo mierinošo solījumu: „Paciet tās, jo raugi, Es esmu ar tevi, līdz pat tavu dienu galam” (M&D 24:8).

Turpmāk minētajā Bībeles stāstā parādīts pacietības un ticības piemērs.

„Un kāda sieva, kas divpadsmit gadus sirga ar asiņošanu, . . . aizskāra [Kristus] drēbju vīli, un tūdaļ

asins tecēšana nostājās [apstājās].

Bet Jēzus sacīja: „Mani kāds ir aizskāris, jo Es jūtu, ka spēks no Manis ir izgājis.”

Bet sieva, redzēdama, ka viņa nav palikusi apslēpta, trīcēdama nāca un nometās Viņa priekšā ceļos un izstāstīja visu ļaužu priekšā, kādas vainas dēļ tā bija Viņu aizskārusi un ka viņa tūdaļ bija kļuvusi vesela.

Bet Viņš tai sacīja: „Mana meita, tava ticība tev ir palīdzējusi, ej ar mieru!” (Lūkas 8:43–48.)

Mēs, tāpat kā viņa, varam gūt svētības, mierinājumu un pat dziedinājumu, pievērsoties Jēzum Kristum, caur kura īstenoto Izpirkšanu varam tikt dziedināti.

ATSAUCE

1. Dīters F. Uhtdorfs, „Turpiniet pacietībā”, *Liahona*, 2010. g. maijs, 57. un 59. lpp.

Padomājiet!

Izlasot stāstu no Lūkas 8. nodaļas, padomājiet: kā tika atalgota minētās sievietes gadiem ilgā pacietība un ticība Jēzum Kristum?